

Hogyan kellene tekintened a Mester családtagjaira és viselkedned velük szemben

A Dáfában való spirituális gyakorlás komoly. Amikor a Mester először jött erre a világra, annak egyetlen célja az volt, hogy minden életet megmentsen a pusztulástól, és egyedül indult el erre az elfajult helyre, minden családi kötelék és aggodalom nélkül, és emberi lények között testesült meg. Úgy járt el, hogy számtalan testbe reinkarnálódott egyidejűleg, szerte a világon és minden nemzetben – mindenkiébe, a királyokétól az egyszerű emberekéig, a három birodalomban élő mennyei lényekétől az alvilágban élő lényekéig. Sehol sem volt olyan hely, ahová nem ért el. Ezáltal rokonsági kötelékeket alakított ki az életek széles skálájával, amelyek minden birodalmat átfogtak. Életről életre családi kötelékeket alakított ki megszámlálhatatlan szülővel, feleséggel, gyermekkel és testvérrel a különböző birodalmakban. Ez mindenekelőtt azért történt, hogy megvédje ennek az emberi világnak az erkölcsi jólétét; másodsor pedig azért, hogy szent köteléket alakítson ki az életekkel, amelyet abban az időben lehet majd felhasználni, amikor az emberi testtel rendelkezőket megmentik. A történelem hosszú folyamán a legtöbb élet és a legtöbb ember ezen a földön rendelkezett a sorskapcsolat valamilyen formájával velem. Konkrétan a legtöbb ember ezen a földön rokonságban volt velem. És a legtöbb Dáfá-tanítvány, ami még inkább figyelemre méltó, több életben is a közvetlen családom tagja volt. És ez a fő oka annak, hogy az volt a sorsuk, hogy Dáfá-tanítványokká váljanak.

A világegyetem Fá-helyreigazítása most van folyamatban. Némely életek azért jöttek ide, hogy Dáfá-tanítványokká váljanak; némelyek azért jöttek, hogy várják az összes élet megváltását; és némelyek azért jöttek, hogy a rokonaim, barátaim, osztálytársaim vagy kollégáim legyenek. És természetesen némelyek azért jöttek ide, hogy a testvérem, nővérem, feleségem vagy gyermekem legyenek. A Mesterrel ellentétben azonban ők mindannyian spirituálisan fejlesztik magukat a Dáfában, és vállalják a küldetést, hogy megmentsek magukat, valamint másokat, és segítsenek nekem a lények megmentésében.

De a végidő utolsó időszakába érkezve az emberek szálanalmasan elfajultak, az erkölcsük nagyon hiányosak, a gondolkodásuk és a viselkedésük pedig deviáns lett. És a gonosz Kínai Kommunista Párt által az emberek erkölcsének okozott károk különösen gonoszak. Lehetetlen a Dáfá-tanítványok számára, hogy ne érintse meg őket a jelenlegi környezetük, miközben megpróbálják megmenteni az embereket és spirituálisan fejleszteni magukat egy ilyen zűrzavaros világban. Ha egyszer megállnak a spirituális gyakorlásukban, hajlamosak emberi ragaszkodásokkal és világi módon szemlélni a dolgokat, ami veszélyes, ha sokáig tart. Ezért ösztönzők mindenkit arra, hogy ne lazítson a spirituális tanában.

Hogyan tekintetek ti ebben az életben a családom tagjaira, és hogyan viselkedtek velük szemben, egy másik jelentős kérdéssé vált, ami az emberi gondolkodást tükrözi a részletekről, és ez az, amivel itt foglalkozni szeretnék. Néha még az általam adott útmutatást sem hallgatjátok meg vagy követitek. Ha nem követitek az útmutatásomat, akkor még mindig a tanítványaim vagytok? Amikor hízelegtek, vagy rosszul viselkedtek a családommal szemben, az hatással lehet a lelki fejlődésükre. Erre nem gondoltatok? Nézzétek, amikor indokolatlanul hízelegtek a családtagjaimnak, ártotok nekik. Némely emberek úgy bánnak velük, mintha én lennék, míg mások pénzt vagy más dolgokat adnak nekik. Mi motivál benneteket arra, hogy ezt tegyétek? Egyetlen Dáfá-projektnek sem szabad adománygyűjtést végeznie a gyakorlók között. És még ha vannak is különleges körülmények, egyetlen projekt sem fogadhat el ezer dollárnál többet engedély nélkül. Azok, akik önhatalmúlag cselekednek, és pénzt adnak, ártanak másoknak, valamint saját maguknak is. És ti megbecstelenítitek a családomat, valamint engem is! Némely emberek voltaképpen azt remélik, hogy kapnak valamit a családtagjaimtól, amikor ezt teszik, és némelyek azt remélik, hogy rövidíthetnek a spirituális útjukon. Mindenféle abszurd emberi ragaszkodások működnek ezekben az esetekben. Némely emberek

pedig abban reménykedtek, hogy valamilyen különleges bánásmódban részesíteném őket, miután megtudom, hogy mit tettek. Hogy gondolhattak így rám? Az igazság az, hogy a családtagjaim akkor sem mernék elmondani nekem, még ha el is fogadták az ajándékaitokat. Némely embereknek nem esett jól, amikor nem kaptak belőle semmit, miután pénzt adtak; némelyek közülük vissza akarták vonni a szavukat, és így bajt kavartak. De mindez pontosan az, amit a KKP mögött álló vörös fenevad akar tőletek, hogy megtegyétek!

A világegyetem pusztuláson megy keresztül, és csak a Dáfával való találkozás és annak elfogadása által menekülhet meg egy lény ettől a sorstól a végidőben. Hogyan lehet, hogy nem vesztek igazán komolyan valami ehhez hasonló kozmikus súlyú dolgot? A múltban még a világegyetem isteni lényei sem tudtak az Út létezéséről a világegyetemben, és ma mégis felajánlják emberi lényeknek a szellemi fejlődésükhöz. Milyen különleges sorsotok van! És milyen hatalmas a mögötte levő kegyelem! Gondolkoztok el azon, hogyan kellene ezt tekintetek akkor! Egész idő alatt, attól a naptól kezdve, hogy a Dáfát először tanították a nyilvánosságnak, figyelembe vettem, hogy az emberi lények, sőt még az isteni lények is számtalan bűnt követtek el a világegyetem hosszú időszakában a sok életük során. És ez különösen igaz az emberi lényekre. Életeket csak akkor lehet megmenteni, amikor ez az eset áll fenn, ha a múltbéli bűneiket megbocsátják. Gondoljatok arra, hogy milyen hihetetlenül hatalmas a Dáfá megmentő kegyelme, milyen óriási az együttérzés, amit mutatnak, és milyen szent az isteni kegyelem, amit adományoznak! És mégis hány ember jött rá erre? Azok, akik a Dáfára és a Mesterre emberi ragaszkodásokkal tekintenek, és emberi gondolkodásmódot tanúsítanak, méltóak-e a nekik adott hatalmas küldetésre és a nekik megmutatkozó isteni kegyelemre?

Az igazság az, hogy bár a cél a lehető legtöbb élet megmentése, nem arról van szó, hogy a megmentés során nincs semmilyen minimális mérce, amikor a lények múltbéli bűneinek megbocsátásáról van szó; az elmét és a szívet nézik meg, mind az emberi, mind az isteni lények esetében, amikor a világegyetem Fáhelyreigazítása történik. Mivel egy olyan világban végeztek spirituális gyakorlást, amely olyan zűrzavaros, mint még soha, nektek megengedett, hogy némi időt szánjatok arra, hogy eljussatok a dolgok megértéséhez; megengedett, hogy legyenek olyan egyének, akik szorgalmasak, valamint olyanok is, akik egy kis ideig nem; és hogy legyenek olyan egyének, akik megértik [a tanításainkat], valamint olyanok is, akik rövid ideig össze vannak zavarodva. Az emberi bölcsesség végül is korlátozott. De a mai emberi faj tagjaként és Dáfá-tanítványként két dolgot sohasem szabad megtenned: Az első az, hogy nem szabad becsapnod a Mesteredet! A második az, hogy nem szabad zavarnod az életek megmentését! Mert ezek azok a végső kritériumok, amelyek eldöntik, hogy egy élet megmarad-e. Nem olyasmik, amiket semmibe lehet venni!

Végül szeretném elmondani nektek, hogy bár az együttérzésem szinte végtelen, egy lényel szemben támasztott követelmények, hogy elnyerje a megmentést, és a mércék, amelyeknek egy Dáfá-tanítványnak meg kell felelnie, komolyak és rendkívül szigorúak!

Li Hongzhi tanár
2023. szeptember 13.

*Angol forrás:
(Team Yellow fordítása)*

[How You Should Regard and Act Toward Master's Family Members | Falun Dafa - Minghui.org](https://www.falundafa.org/How-You-Should-Regard-and-Act-Toward-Master's-Family-Members)

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.